

ועדה לפי תקנה 25 לתקנות בריאות העם
(עוסקים בסייעת בבתי חולים) התשמ"ט - 1988
ותקנות 15 ו-16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א - 1981

תאריך 21 בפברואר 2008

לכבוד
המנהל הכללי של משרד הבריאות

כב' המנהל הכללי,

בענין: עוה"ד שרה שר-לב, התובעת הראשית
יחידת הדין המשמעתי משרד הבריאות

הקובלת

נ ג ד

שלי כהן, אחות מוסמכת
מס' רישום ממשלתי [REDACTED]
באמצעות בא-כחה עוה"ד ערן קייזמן
דרך מנחם בגין 48 תל-אביב 66184
הנקבלת

הנדון: דין וחשבון לפי תקנה 16 (א) לתקנות בריאות העם
(צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א - 1981

1. בתאריך 13 במרץ 2007, הגישה עוה"ד שרה שר-לב, התובעת הראשית, מיחידת הדין המשמעתי במשרד הבריאות, (להלן - "הקובלת"), למנהל הכללי של משרד הבריאות, (להלן - "המנהל"), קובלנה (להלן "הקובלנה"), נגד שלי כהן, אחות מוסמכת, (להלן "הנקבלת"), על כי גילתה חוסר אחריות והתנהגות שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד כאמור בתקנות 15(1) ו-3) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א-1981 (להלן "התקנות");
2. העובדות אשר שימשו רקע לקובלנה ואשר פורטו בה הינן -
 - (א) הנקבלת עבדה בתקופה הרלוונטית לכתב הקובלנה במחלקה לרפואה דחופה במרכז הרפואי ע"ש שיבא, תל-השומר (להלן "המחלקה");
 - (ב) ביום 12.12.06 בעת שעבדה במשמרת לילה במחלקה, לקחה והזריקה לעצמה אמפולה פטידין (I.M. 75 mgr);
 - (ג) הנקבלת רשמה את התרופה בטופס הנרקוטיקה על שם חולה; אחראית המשמרת, מרי, הבחינה שהנקבלת איננה מסוגלת לתפקד וקראה לאמא שלה לקחת אותה הביתה;
 - (ד) למחרת בבקר, כאשר נמסר לנקבלת כי חסרות אמפולות של פטידין בספירת הנרקוטיקה של המחלקה, היא הודתה בפני מרי כי לקחה אחת.
3. מן העובדות הנזכרות הסיקה הקובלת כי הנקבלת גילתה חוסר אחריות במלוי תפקידה והתנהגות שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד;
4. בתאריך 22 באפריל 2007, מינית אותנו להיות ועדה שתדון בקובלנה, וביום 10 בספטמבר 2007, קיימה הוועדה ישיבה פומבית בהשתתפות הנקבלת ובא-כחה;

בראשית הישיבה, ביום 29.7.2007 הודתה הנקבלת בעובדות ובאישומים הכלולים בכתב הקובלנה;

5. על יסוד הודאת הנקבלת, הרשיעה אותה הועדה בכך שגילתה חוסר אחריות והתנהגות שאינה הולמת את מקצוע הסייעוד, כמפורט בכתב הקובלנה;
בתשובה לפניית הועדה, הודיעו הצדדים כי לא יגישו ראיות לאמצעי המשמעת;
הקובלת הודיעה לוועדה כי במשרד הבריאות אין הערות משמעתיות או רישומים לגבי תלונות על הנקבלת;
6. בעקבות הרשעת הועדה, כאמור, הציגו הצדדים את טיעוניהם לגבי אמצעי המשמעת שייכללו בהמלצת הועדה אליך;

עמדות הצדדים

עמדת הקובלת עוה"ד שרה שר-לב

- (א) הנקבלת עברה ניתוחים אחדים, ובשלב מסוים, נזקקה לתרופות נגד דכאון;
- (ב) הנקבלת, האחות שלי כהן, מודה במעשים חמורים של גניבת תרופה מחדר המיון, הזרקה עצמית בזמן היותה במשמרת בחדר המיון, ורישום כוזב בטופס הנרקוטיקה לגבי התרופה שהזריקה לעצמה, כאמור - על שם חולה;
- (ג) מעשי הנקבלת, וכל אחד מהם, פוגעים באופן קשה באמינות המקצועית של האחים והאחיות כלפי ציבור המטופלים;
- (ד) אמצעי המשמעת הנדרש במקרה הנדון, אמור לשדר מסר אישי לנקבלת, וכן מסר לעמיתים ולציבור המטופלים, בדבר החומרה שהמערכת רואה במעשי הנקבלת ובהתנהגותה, במהלך פעילותה במשמרת בחדר המיון, וברישום הכוזב ברשומות הרפואיות, וזאת במגמה להרתיע מפני מעשים דומים;
- (ה) התגובה המשמעתית הראויה, לדעת מערכת הקבילה אמורה להיות ברמה של התליית הרישיון של הנקבלת, לתקופה של שלושה חדשים, על פי הסמכות המטורה לך בתקנה 15 לתקנות;
- יחד עם זאת, ומעבר למפורט בתקנה 15 הנזכרת, הדנה באמצעי המשמעת, ממליצה מערכת הקבילה, בהמלצה נוספת, כי בתום תקופת ההתליה, תעבוד הנקבלת במשך שנה אחת בפיקוח, כאשר האחות שתפקח על עבודת הנקבלת בשנת הפיקוח האמורה, תדווח על השגיה השתלבותה המקצועית ויכולותיה האישיים של הנקבלת לקראת חידוש רישומה של הנקבלת כאחות מוסמכת בפנקס לרישום הסגל הסעודי;

ישום המלצה נוספת זאת אמור להיות חיוני לקראת שיקול באשר להשתקמותה של הנקבלת לביצוע ישובי סיעוד ומהם - חלוקת תרופות ואחריות מחלקה של מטופלים, ללא סיכון הנקבלת עצמה וללא סיכון המסורים לטיפול;

עמדת בא-כח הנקבל, עוה"ד ערן קייזמן

- (א) הנקבלת עברה ניתוחים אחדים, שבעקבותיהם שוחררה כשהיא נזקקת לטיפול באופייטים; בתקופה של ההחלמה, פיתחה הנקבלת תופעות של דכאון ופחד; המערכת הרפואית שטיפלה בנקבלת התעלמה מהתלות שנוצרה אצל הנקבלת בתרופות מסוימות;
- כאשר הנקבלת חזרה לעבודה בחדר המיון, אחרי הניתוחים, היא עדין היתה מטופלת בתרופות נגד כאבים;

(ב) התוצאה התעסוקתית המיידית מהארוע היתה הפסקת העבודה של הנקבלת בתל-השומר, תוך קבלת סכום נמוך של פצויים; עתה עובדת הנקבלת במשרה חלקית במדיקל סנטר בהרצליה, כאחות חדר ניתוח - "לפי קריאה";

(ג) הנקבלת מודעת לחומרה שבהזרקה עצמית של מורפיום, תוך כדי עבודה במשמרת, וברישום הכוזב שרשמה בטופס הנרקוטיקה, על שם חולה במחלקה - אולם, ראוי להדגיש שאין מדובר בנרקומנית, אלא היה זה תוצאה של טיפול רפואי כושל שטופלה שגרם לה ליצירת התלות החזקה שפיתחה בתרופה;

עתה, מצויה הנקבלת בגמילה מוחלטת מצריכת תרופות ממכרות, ומהתלות בהן;

(ד) הבקשה היא לאפשר לנקבלת לחזור במהירות האפשרית לתפקד כאחות מוסמכת, בוגרת קורס על-בסיסי של חדרי מיון;

התלית רשיונה לחודש אחד, הינו עונש קשה, אך סביר לארוע הנדון;

ברשות הועדה, פנתה אליה הנקבלת בדברים -

הנקבלת מצטערת על המקרה; היתה זאת מעידה חד-פעמית, שלא תחזור; מעוניינת מאוד לחזור לעבודה כאחות;

עמדת רוב חברי הועדה, דיון והמלצה

7.

(א) הנקבלת הודתה בפנינו על שרשרת של מעשים חריגים בחומרתם שביצעה, החל מחוסר האחריות המקצועית שבהתייבנות לעבודה במחלקה לרפואה דחופה בחוסר כשירות בריאותית, ועבור לגנבת תרופה ממלאי המחלקה, הזרקה עצמית של פטידין (I.M. 75 mgr), ורישום כוזב ברשומה הרפואית המחלקתית - טופס הנרקוטיקה, על שם חולה מהמחלקה בו עבדה;

(ב) לדעתנו, בהתנהגותה, עברה הנקבלת על כל הכללים היסודיים בהתנהלות המקצועית הסיעודית, ופגעה בכך, באופן קשה באמון ציבור המטופלים בכשירות, באמינות ביושר ובמקצועיות של האחים והאחיות;

(ג) כל שלב בשרשרת הפעולות של הנקבלת במשמרת ביום 12.12.06 במחלקה לרפואה דחופה בתל-השומר, כמתואר בהודאת הנקבלת, מהווה כשל אישי וכשל מקצועי-סעודי הראויים, באופן דחוף, להתייחסות משמעתית מתקנת;

(ד) דעתנו היא כי ההתייחסות הנדרשת לארוע שנפרש בפנינו, אמורה לפעול בשני נתיבים -

הנתיב במשמעתי האישי כלפי הנקבלת שלי כהן, ובמקביל לו -

הנתיב הציבורי כלפי הציבור בכללו, וכלפי ציבור המטופלים בפרט;

(ה) יש לראות, איפוא, את הצעת הקובלת המורכבת מ"מהמלצה" בצירוף "המלצה נוספת", כאמור לעיל, כיחידה שלמה ובלתי מפוצלת של תגובה לארוע הנדון;

את הצעת הקובלת להתליית הרשיון של הנקבלת לשלושה חודשים, רואים אנו כהצעה לתגובה המשמעתית האישית, במסגרת הסמכויות המפורטות בתקנות;

את ההצעת הקובלת לדרוש מהמנהל הכללי של משרד הבריאות לקבוע תקופה של שנה אחת אשר בה תוכל הנקבלת לעבוד בפיקוח מקצועי - רואים אנו כדרישה טבעית כלפי המנהל הכללי של משרד הבריאות, שהינו הסמכות הטבעית-מקצועית במשרד, כולל הסמכות כלפי הסגל הסעודי, להבטחת כח אדם סעודי נאות אמין ומיומן, ברמה הבסיסית הנדרשת, לטיפול בציבור המטופלים;

(ו) בהביאנו במסגרת שיקולינו את חומרת מעשי הנקבלת, ובמקביל לכך גם את מצבה כפי שפרט אותו בפנינו בא-כחה, את חרטתה את תיקה הנקי במשרד הבריות, וכן -

בהעריכנו את המשמעות הכבדה של התליית רשיון, וכן את כובד האחריות הציבורית-מקצועית של המנהל הכללי של משרד הבריות באשר לאחריותו לרמת המקצועיות הניצפית מהאחים והאחיות,

רוב חברי הועדה ממליצים איפוא תוך התייחסות להבטים המידיים - בריאות ציבור המטופלים, ההבט האישי והמקצועי של הנקבלת, ההבט של מגמת הרתעת עמיתים, וההבט של תיקון הפגומה באמון הציבור במקצועיות הסגל הסעודי, אשר נפגם כתוצאה במעשי הנקבלת -

המנהל הכללי יפעיל את סמכותו על פי התקנה 15 לתקנות, ויתלה את רשיונה של האחיות המוסמכת שלי כהן לשלושה חודשים;

אם הנקבלת תהא מעוניינת לעסוק בסיעוד אחרי תקופת התליית רשיונה, כאמור - יותר לה לעסוק בסיעוד שנה אחת על פי היתר זמני, כאמור בתקנה 12 לתקנות, וזאת רק במוסד רפואי המוכר על ידי משרד הבריות, ובפיקוח אחות מוסמכת האחראית באותו מוסד או מנהלת הסיעוד שלו;

בתום שנת העבודה בפיקוח, כאמור - תוכל הנקבלת להגיש למינהל הסיעוד במשרד הבריות, בקשה להחזרת שמה לפנקס הסגל הסעודי - וזאת רק על בסיס חוות דעת חיובית של מנהלת הסיעוד במוסד בו עבדה הנקבלת, השגיה המקצועיים השתלבותה במערכת ויכולותיה האישיים;

מינהל הסיעוד ישקול את בקשת הנקבלת להחזרת שמה לפנקס הסגל הסעודי.

8. עמדת הסתדרות האחים והאחיות

למרות פניות רבות ובקשות מנציגי הסתדרות האחים והאחיות להעביר לועדה את עמדתו, טרם הגיעה לועדה, עד היום הזה, עמדת הנציג;

על מנת שלא לעכב יותר את סיום הליכי המשמעת, מוגשת בזה המלצת רוב חברי הועדה:

ניתן היום 24.2.2008

עו"ד תלוב לוי
נציג היועץ המשפטי
לממשלה

מזל אלבגלי
יו"ר

מניסיוני הרב בבית חולים אהיות חדשות ללא מיומנויות כלל בתוך כחצי שנה פועלות באופן עצמאי לאחר
שעברות תוכנית הדרכה מובנת. ואם מישור מאיתנו חושב כי מיומנותה ומקצועיותה של הגב' כהן הם
שגרמו לה לנהוג כפי שנהגה?

נדמה כי בנוסף לחריגתה של הועדה מסמכותה, נכילות הסמכות מהנהלות הסיעוד בבתי החולים קיימת כאן
הענישה באופן חמור ולא מידתי כלפי אנשים ששעו במהלך דרכם המקצועית, זאת על אחת כמה וכמה
במקרה הנ"ל.

כפי שהזכרתי אין באמצעי משמעת אצל האחיות אמצעי ביניים ראויים, התראה, גזיפה והתליית רישיון
על תנאי (דבר שיועלה לדיון על ידי בהסתדרות האחיות) ולכן עלינו לעמוד על פי המצב המשפטי במקרה
זה ולהתלות את רישיונה של הנקבלת.

כפי שצויין אין ספק בליבי כי מקרה זה נעשה ברגע של חולשת הגוף והנפש של הנקבלת. לאחר יסורים
רבים שלא היו בשליטתה של הגב' כהן שלי. לאור חרשתה העמוקה, המחיר ששילמה עד כה כולל עזיבתה
את מקום עבודתה הקבוע, אל לנו להמשיך את מסכת יסוריה של הנקבלת ועלינו להסתפק בתקופה
מינימלית של שבועיים התלייה בלבד כפי שמתחייב מהמצב המשפטי.

אין ולא התייה תועלת לציבור בהתליית עונשה לשלושה חודשים דבר שיביא לפיסוריה המיידית ממקום
עבודתה הפרטי, מה שיעכב עוד יותר את שיקומה של הגב' כהן וכן עלול להפכה כנטל על החברה.
ראוי לזכור כי הנ"ל אינו לשלושה ילדים נשואה מנהלת חיים נורמטיביים ואיננה עבריינית מועדת ורק
בעקבות טיפולים רפואיים קשים נשארה תלויה בתרופות נרקוטיות.

אודה לך מאד באם תאמץ את בקשתי ותנהג על פי מידת הרחמים כפי שראוי במקרה זה ותנחה את מנהל
הסיעוד על התליית רישיונה של הגב' כהן שלי לשבועיים ימים בלבד.

בברכה,
סקיף שאול
נציג הסתדרות האחיות
חבר הועדה.